

Sygn. akt I C 1407/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2017 r. w S. sprawy

z powództwa **C. Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **J. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda C. Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1.605,08 zł (jeden tysiąc sześćset pięć złotych i 08/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie obliczanymi od dnia 31.01.2017 r. do dnia 08.09.2017 r.;

II. zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada na 12 (dwanaście) rat, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca, począwszy od października 2017 roku, w następującej wysokości:

1/ pierwsza rata w wysokości 65,08 zł (sześćdziesiąt pięć złotych i 08/100), płatna wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie obliczanymi od kwoty 1.605,08 zł (jeden tysiąc sześćset pięć złotych i 08/100) od dnia 31.01.2017 r. do dnia 08.09.2017 r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie obliczanymi od kwoty 65,08 zł (sześćdziesiąt pięć złotych i 08/100) w przypadku nieuiszczenia tej raty w terminie,

2/ jedenaście kolejnych rat płatnych w wysokości po 140,00 zł (sto czterdzieści złotych i 00/100) każda z rat, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku nieuiszczenia którejkolwiek z rat w terminie,

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 1407/17

UZASADNIENIE

Powód C. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w dniu 31.01.2017 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagając się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej J. P. kwoty 1.605,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności norm przepisanych, w kwocie 1.800,- zł.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 19.04.2016 r., poprzednik prawny powoda zawarł z pozwaną umowę pożyczki, z której postanowień pozwana nie wywiązała się, nie regulując zobowiązań wynikających z zawartej umowy.

Postanowieniem z dnia 27.03.2017r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Słupsku.

Pozwana J. P. – ostatecznie precyzując stanowisko w sprawie - oświadczyła na rozprawie dnia 08.09.2017r., że uznaje powództwo, również w zakresie kwestionowanych w odpowiedzi na pozew odsetek. Wniosła o rozłożenie zasądzonej należności na raty oraz o nieobciążanie kosztami procesu. Zadeklarowała, iż posiada możliwość spłaty dochodzonej należności w 12 miesięcznych ratach wskazując, że utrzymywała się z zasiłku stałego z (...), a od 07.08.2017r. zaczęła pracę na stażu i zarabia 700,- zł miesięcznie. W pracy skręciła nogę i jest obecnie na zwolnieniu lekarskim.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.04.2016r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a J. P. doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...), na mocy której udzielono pozwanej pożyczki. Pozwana nie wywiązała się z umowy, a jej zobowiązanie na dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie wynosi 1.605,08 zł, na które składają się: kapitał w wysokości 1.200,- zł, koszty udzielenia pożyczki w kwocie 300,- zł oraz naliczone od dnia 19.05.2016r. do dnia 30.01.2017r. odsetki ustawowe w kwocie 105,08 zł.

Spółka (...) Sp. z o.o. umową przelewu wierzytelności z dnia 28.11.2016r. zbyła wierzytelność względem strony pozwanej na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., który następnie umową z dnia 30.11.2016r. zbył tę wierzytelność na rzecz powodowego Funduszu. **(bezsporne), nadto:**

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych /k.14 akt/, umowy przelewu wierzytelności, odpisy z KRS, zawiadomienia o cesji, umowa pożyczki /k.15-55 akt/.

J. P. do dnia 31.07.2017r. utrzymywała się z zasiłku okresowego, wypłacanego przez (...) w S., przyznanego w wysokości 514,- zł miesięcznie z powodu ubóstwa, bezrobocia, alkoholizmu oraz długotrwałej i ciężkiej choroby. Decyzją z 30.06.2017r. przyznano pozwanej świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności w ramach pomocy państwa w zakresie dożywiania, w kwocie 300,- zł. Od 07.08.2017r. pozwana rozpoczęła staż pracowniczy w fabryce mebli, z wynagrodzeniem ok. 700,- zł miesięcznie. Doznała w pracy uszkodzenia nogi i przebywa na zwolnieniu lekarskim. Poza powyższym wynagrodzeniem nie posiada innych źródeł dochodu. Gospodarstwo domowe prowadzi z konkubentem, mieszka w lokalu komunalnym, ponosząc miesięczne koszty za mieszkanie w wysokości ok. 400,- zł. Pozwana spłaca pożyczkę w wysokości 200,- zł miesięcznie wobec innego jeszcze, aniżeli powód, wierzyciela. **(bezsporne), nadto:**

dowód: decyzje (...) z 30.06.2017r. /k.65-66 akt/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo – jako uznane w całości przez pozwaną – podlegało uwzględnieniu.

Pozwana na rozprawie uznała roszczenie co do wysokości oraz co do zasady, wnosząc o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty.

Sąd zważył, iż zgodnie z art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie brak było podstaw dla stwierdzenia, iżby uznanie powództwa przez pozwaną godziło w jakikolwiek przepis prawa, zmierzało do jego obejścia, czy byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Względem powyższe przesądzał o rozstrzygnięciu jak w pkt I sentencji wyroku.

Uznając powództwo co do wysokości oraz co do zasady pozwana wniosła o rozłożenie należności na 12 miesięcznych rat wskazując, że poczuwa się do obowiązku spłaty zadłużenia i deklarując, że kwotę miesięcznej raty będzie w stanie wygospodarować.

Sąd zważył, że zgodnie z treścią art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W doktrynie podkreśla się, że uprawnienie to przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonych świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody.

Analizując szczegółowo sytuację zdrowotną, majątkową i osobistą pozwanej Sąd uznał, że wniosek na raty zasługuje na uwzględnienie. Biorąc pod uwagę sytuację przedstawioną na posiedzeniu sądowym, nie kwestionowaną przez stronę powodową i popartą dowodami z dokumentów w postaci decyzji (...), Sąd uznał za celowe rozłożenie zasądzonej kwoty na 11 rat w wysokości po 140,00 zł oraz jedna rata w kwocie 65,08 zł albowiem sytuacja zdrowotna i materialna pozwanej jest na tyle zła, by uniemożliwić jej spłatę zobowiązania w całości, a jednocześnie - w związku z osiąganym przez nią stałym dochodem w wysokości ok. 700,00 zł - daje jej możliwość realnej spłaty tegoż zobowiązania w wysokości 140,00 zł miesięcznie, pozwalając na uniknięcie tym samym przymusu egzekucyjnego.

Sąd zważył jednocześnie, że w judykaturze i doktrynie przedmiot rozważań stanowiło zagadnienie odsetek w przypadku rozłożenia zasądzonych świadczenia na raty. W uchwale składu siedmiu sędziów SN - zasada prawna - z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61 wyrażono w tej kwestii następujący pogląd: "Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat". Zapatrywanie to powtórzono w uchwale SN z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 147. Przytoczone stanowisko spotkało się z aprobatą w doktrynie (W. S., Przegląd orzecznictwa SN, PiP 1972, z. 2, s. 108; J. S., E. W., Przegląd orzecznictwa SN, NP 1972, nr 6, s. 963). Podkreślić przy tym trzeba, że niemożność naliczania odsetek za czas od wydania wyroku w przypadku rozłożenia świadczenia na raty ustaje z chwilą nadejścia terminu płatności poszczególnych rat. Jeśli zatem pozwana opóźnia się z zapłatą poszczególnych rat, powodowi należą się odsetki za opóźnienia.

Podzielając w zupełności przytoczone poglądy, Sąd orzekł jak w pkt II wyroku uznając, że taki orzeczenie o rozłożeniu należności na raty może umożliwić pozwanej wykonanie orzeczenia w sposób skuteczny, a jednocześnie uwzględnia też słuszne interesy powoda.

O kosztach jak w pkt III wyroku orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przytoczona regulacja urzeczywistnia zasadę słuszności i stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – może nie obciążyć strony przegrywającej kosztami procesu.

Oceniając, czy zachodzi w niniejszej sprawie wypadek szczególnie uzasadniony Sąd wziął pod uwagę sytuację pozaprosową pozwanej, szczególnie jej sytuację zdrowotną, życiową i materialną. Na podstawie złożonych przez pozwaną dokumentów –decyzji (...) o przyznaniu zasiłku - Sąd ustalił, że pozwana jest osobą ubogą i schorowaną, która w lipcu 2017r. zmuszona była do korzystania z pomocy państwa nawet w zakresie dożywiania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd doszedł do wniosku, iż pozwana jest osobą chorą, nieporadną i ubogą, o ograniczonej

możliwości podjęcia pracy pozwalającej na polepszenie materialnego bytu, a także zaspokojenia roszczeń z tytułu kosztów procesu.